

Er hangt een luchtje in het Piepeloosbos

In het kort: Het is een gekke dag in het Piepeloosbos. Bever Bammie is samen met Kees op pad geweest in de mensenwereld. Bammie is al terug en loopt richting de wasserette. Maar waar is Kees? En wat zit er in dat doosje? De bewoners van het Piepeloosbos zijn heel benieuwd.

Bever Bammie van de plaatselijke bosbakkerij is opweg naar Soopie. Hij gooit trots de deur open en houdt het doosje hoog in de lucht. Soopie draagt haar werkschortje en regenlaarzen. Als iets niet fris is, merkt zij dat sneller dan wie dan ook. Van een beetje stank is ze niet snel onder de indruk; ze maakt tenslotte alles schoon. Maar hier zit wel een heel bijzonder luchtje aan. Soopie draait zich om en trekt een vies gezicht. ‘Ooh, Bammie, gadverdamme! Wat heb je meegenomen?’

‘Weet ik niet. Het is bruin en het stinkt. Ik ken het niet. Het is niet van mij. Ik heb dit nog nooit gezien. Het lijkt op een lange worst,’ aldus Bammie, die met het doosje zwaait.

‘En toen dacht jij: die neem ik mee...’

‘Ja, dat dacht ik. Het idee was om dingen die we niet kennen mee te nemen.’

‘Oké, nou, open het doosje dan maar.’ Bammie tilt het dekseltje op. Soopie deinst meteen achteruit. ‘leuw! Dat kan ik toch niet schoonmaken? Bammie, je ziet toch wel wat dat is? Het lijkt op een...’

Bammie steekt snel één poot omhoog. ‘Het is geen deeg!’

‘Nee, het is géén deeg...’

Op dat moment komt Juffrouw Sier binnen. ‘Oef, wat een lucht! Wat ruik ik?’

‘Bever Bammie heeft een vieze drol op mijn tafeltje gelegd!’

‘Heb jij op haar tafeltje zitten poepen?’ vraagt Juffrouw Sier op een hoge, kakkerige toon. ‘Bah!’

‘Uh, nee, nee, neeeee! Dit moet mensenpoep zijn. Dat hebben we hier niet eerder gehad,’ zegt Bever Bammie trots.

‘Daar zal een reden voor zijn, Bammie. Dus, daarom hebben we dat hier nog niet eerder gehad,’ zegt Juffrouw Sier, terwijl ze met haar lange nek schudt.

‘Het is gewoon vies!’ concludeert Soopie.

‘Ooh... we nemen geen vieze dingen mee?’ vraagt Bammie, die de heftige reacties totaal niet had zien aankomen.

‘Nou, nee. Dat lijkt me geen verrijking,’ zegt Juffrouw Sier.

‘Nouuuuu... Ik ben benieuwd wat Kobus hiervan vindt. Ik ga hem even roepen,’ zegt Bammie.

Soopie schudt haar hoofd en kijkt Juffrouw Sier aan.

Bammie holt naar buiten en roept zo hard hij kan: ‘Koooooooobus! Koooobbbuuuuus!’

Kobus schrikt wakker. Hij ziet dat de zon nog volop schijnt. Dit is niet het beste moment om een uil wakker te maken. Wat kan er aan de hand zijn? Hij ligt net zo lekker te slapen. Het zal vast heel belangrijk zijn.

Hij kijkt even uit het raam. Het geroep komt uit de richting van de wasserette. Kees en Bammie zijn terug, althans hij ziet Bammie. Dan moet er wel iets bijzonders zijn gebeurd. En voor een raadsel is Kobus altijd wel te porren. Hij rekt zijn vleugels uit, strekt nog even zijn veertjes en snelt naar beneden.

Kobus landt bij het tafeltje en buigt zich nieuwsgierig over het doosje. ‘Oké, laat eens... Oooohw, wat een lucht. Bah, wat is dat? Gadverdamme, Bammie, heb jij...?’ Hij trekt zijn kop snel terug en wappert met een vleugel voor zijn snavel.

Bammie duwt het doosje trots iets dichters naar hem toe. ‘Ja, ik heb iets meegenomen en ik weeeet zeker dat jij hier wel de waarde van inziet.’

‘Waarde in deze... Oooooohw, wauw, jaaa, dat is interessant.’ Kobus knijpt zijn ogen samen, houdt zijn adem in en kijkt nog eens beter. Hij weet niet precies naar wat voor bruine drol hij kijkt, maar dat laat hij niet merken. Zeker niet nu Juffrouw Sier erbij staat. Hij strijkt zijn veren glad en zet zijn wijsste gezicht op.

Soopie buigt meteen nieuwsgierig naar voren, terwijl Juffrouw Sier wat meer afstand houdt van het doosje. ‘O ja?’ vragen ze tegelijk.

Kobus knikt gewichtig. ‘O ja, mensen doen dit ook bij ons. Ze verzamelen onze ontlasting. Ze maken daar zelfs tekeningen van.’ Hij blijft bewust weg bij de vraag wie deze drol heeft gemaakt en grijpt naar de kennis die hij in ieder geval heeft als het over poep gaat.

‘Tekeningen?’ vragen Bammie, Soopie en Sier verbaasd. Soopie kijkt meteen nieuwsgierig. ‘Van ontlasting? Van poep?’

Bammie ziet er ook de humor wel van in en klapt enthousiast in zijn poten. ‘Dus wij gaan een poeptekening maken?’

‘Ze hebben zelfs lachende poeppoppetjes op hun mobiele telefoons en dat vinden ze grappig,’ gaat Kobus verder.

‘O, oké...’ zegt Soopie. Ze kijkt nieuwsgierig van Kobus naar het doosje en houdt ondertussen haar neus dicht voor de stank.

Juffrouw Sier houdt wat afstand van het doosje, maar luistert aandachtig. ‘Wauw, wat zijn ze toch bijzonder, die mensen zeg.’

‘Zeker, zeker, zeker,’ antwoordt Kobus. Bij ieder woord knikt hij een keer, blij dat hij nu ook de aandacht van Sier te pakken heeft.

Bammie wrijft verheugd zijn poten over elkaar. ‘Vanavond bij Malbec in het restaurant gaan wij allemaal een drolportret maken.’

Soopie kijkt enthousiast op. ‘Een drol? Portret?’

‘Schoonmaken hoeft niet, Soopie,’ grapt Kobus. ‘En mag ik u vragen om de workshop te begeleiden, Juffrouw Sier? U weet tenslotte veel van tekenen en schilderen.’

Juffrouw Sier wijst naar een plank achter in de wasserette. ‘Bewaar hem maar even tot vanavond. Ik zal direct de nodige voorbereidingen treffen. We gaan vanavond weer een hoop leren met z’n allen.’ Haar verendons waaiert uit van enthousiasme.

Kobus kijkt de wasserette rond. ‘Kees kan de drol wel komen halen, als hij tenminste al terug is. Heeft iemand hem gezien?’ Kees en Kobus wonen samen en ze hebben elkaar al een tijdje niet gezien.

‘Nee, nee,’ zegt Bammie. ‘Die wilde nog niet mee. Die was ook niet zo blij dat ik dit ding meenam... Dus ja, we gingen niet zo goed uit elkaar. Ik moest hem laten liggen, zei hij... Waarom? Geen idee. Ik zag het probleem niet.’ Bammie loopt weg om nog even van zijn eigen baksels te snoepen.

Juffrouw Sier trekt nieuwsgierig een wenkbrauw op. ‘Nou, dan komt Kees vast ook nog met iets. Dat is interessant.’

Soopie veert meteen op. ‘Maar hé, een workshop! Dat wordt leuk!’

Juffrouw Sier knikt bedachtzaam. ‘Het is misschien een unicum.’

Soopie kijkt naar het doosje dat voor haar ligt. De anderen hebben de drol bij haar achtergelaten... Alleen omdat zij natuurlijk ervaring heeft met vieze dingen. Ze legt een doekje over het doosje, zet het weg en kijkt er niet meer naar.

’s Avonds weet iedereen dat het tijd is om naar Malbec te gaan. Daar eten ze iedere avond samen en bewonderen ze elkaars ontdekkingen. Juffrouw Sier is zoals altijd iets te vroeg en Malbec poetst nog één keer de glazen. Meneer en mevrouw Puffin zitten al aan hun tafeltje. Snelle Jelle sorteert zijn post en Leo komt rustig binnen. Daarna verschijnen Soopie en Bammie met het doosje. Als iedereen zit, komt Kees als laatste binnen. Hij kijkt een beetje boos.

‘Ga lekker zitten,’ zegt Malbec. ‘We hebben iets heel bijzonders, begrijp ik.’

Iedereen zit keurig achter een schildersezeltje met een doek erop. Op tafel liggen kleuren en penselen. Juffrouw Sier begint met de uitleg. ‘We krijgen zo te maken met een

drol, bij iedereen welbekend. Als je alle kleuren met elkaar mengt, wordt het vanzelf bruin. Doe je er wat wit bij, dan krijg je pastelbruin, ook prachtig, en uhm...'

Kees, nog altijd niet vrolijk, kijkt naar de drol en dan weer naar Bammie. Hij schraapt zijn keel. 'Hallo, ik zou voor het item van vandaag zorgen. Bammie pakte de drol van die hond. De hond zag dat, en mij zag hij ook,' stamelt hij. 'Ik had net zijn bot meegepakt. Ja, ik weet inmiddels wat het is, omdat ik uren in de boom in die tuin heb gezeten. Het baasje riep: "Zoek bot, zoek bot." Wat je verder met een bot doet dan zoeken, weet ik niet. Maar ik heb hem nu, dus vinden zal hij hem niet meer. Hahaha!' Kees lacht ineens, haalt weer adem en is stiekem trots op zijn eigen actie.

Iedereen staart hem aan.

Juffrouw Sier wacht tot Kees klaar is en gaat verder: 'Dus echte poepkleuren, ook wel stront, uitwerpselen en ontlasting genoemd. Ja, ja, jongens, synoniemen, zo noem je dat.'

Niemand kijkt meer naar Juffrouw Sier. De ogen zijn gericht op het witte ding dat Kees heeft.

Bammie oppert: 'We kunnen die er ook bij leggen.'

'O nee,' zegt Soopie. 'Geen witte met bruine vieze dingen combineren.'

'Dat witte ding kan toch ook vies zijn? Of ben ik nou gek?' zegt Leo. 'Volgens mij is dit de reden dat ik geen vlees eet.'

'Niemand eet hier vlees, toch...?' zegt Snelle Jelle snel.

Addertje, die tijdens Kees' verhaal is binnengeslopen, duikt gauw naar beneden. 'Nou, heeee eerlijk gezegd heb ik in mijn jonge jaren wel eens heel per ongeluk wat vleesjes op de barbecue gehad. En dit ding, nou, dat is een bot.'

'Ja, dat zei Kees al, maar wat is het?' vraagt Bammie nog maar een keer.

'Ik heb er geen,' zegt Addertje. 'Jullie allemaal wel. Zonder botten zagen jullie er net zo slap uit als ik,' grapt de lange slang.

'Bever Bammie, jij maakte hem superboos en nu heb ik de hele dag in die boom gezeten.' Kees zucht. Zijn schouders zakken inmiddels wel wat naar beneden.

'O, nou Kees, kom straks even bij mij. Dan mag je door de wasstraat!' zegt Soopie en ze slaat een arm om hem heen.

'Doe je mee? We schilderen een mensendrol,' houdt Bammie enthousiast vol.

'De hondendrol schilderen? Echt waar?'

'Ja, hup, hup, hup, het is een workshop,' zegt Juffrouw Sier. 'Laten we kijken wie de leukste drol kan schilderen. Doen jullie ook mee, kinderen?'

Iedereen pakt een penseel. Soopie mengt rood met paars. Juffrouw Sier schildert heel keurig, zonder één spetter naast haar doek. Snelle Jelle is natuurlijk als eerste klaar. Leo schildert er nog wat groente naast en Addertje maakt zijn drol zo lang en dun als een slang.

Bammie kijkt trots naar alle schilderijen. 'Zie je wel? Ik wist dat het iets bijzonders was.'

Kees kijkt naar de echte drol en knijpt zijn neus dicht. 'Bijzonder? Breng hem na de workshop maar snel terug naar die hond.'

'Of door de afvoer van de wasstraat!' roept Soopie.

Iedereen schiet in de lach. Zelfs Kees moet een beetje grinniken. Die avond hangen er elf drolportretten aan de muur van Malbecs restaurant. De echte drol gaat in het doosje terug naar de mensenwereld, met een briefje erop: wie hem vindt, mag hem houden. Dat is een ideetje van Malbec. Na het eten bindt hij om ieder schilderijtje een lintje en zet hij het bij de kunstenaar voor de deur. Morgen gaat zijn restaurant gewoon weer open. Zonder poep aan de muur. Dat eet toch een stuk lekkerder.

Benieuwd wat ze morgen vinden? Dat lees je in het volgende verhaal!

